

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

per
0

vi alla

tidskrift för göteborgs ungdomsledare nummer 1 febr. 1966 årgång 15 pris 1 krona

VI ALLA
1/1966
febr.

- Tänk Er — femtonde årgången av Vi alla! Vi startar i full fräs med att fråga — i detta och kommande nummer — om vad en del "tyckare" säger om Göteborg som ungdomsstad. Först på plan: *Per Erik Bergendahl*, känd rivig journalist på Göteborgs-Posten.
- Skall djuren med i stadsplanen? — frågar Blå Stjärnans *Irma Hartzell* och utvecklar sin tro på konstellationen i en särskild artikel om barn och djur.
- Vi inleder också i detta nummer en artikelserie om skolan-fritiden-teatern av vår outtröttlige *Åke Edén*. Han har jobbat i många år med de här frågorna.
- Personage-galleriet! Ständige medarbetaren i Vi alla, *Lars Carlsson*, fortsätter på sitt eget alldeles speciella sätt att skriva närsynt om kända ungdomsledarprofiler i Göteborg. Akta Er bara — Ni kan komma med nästa gång . . .
- Ledaren tar upp en obehaglig fråga — aga och barnmiss-handel. Hur skall man humanisera opinionen?
- Om jag vore som Ni, skulle jag slå upp mittuppslaget . . .

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomslelare
Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Opinion för aga?

En Sifo-undersökning visar att 61 % av svenska folket vill ge lärarna rätt till aga mot eleverna.

Undersökningen presenterades i vår press nästan samtidigt som det slogs larm om att flera fall av dödlig barnmisshandel skett under de senaste åren, därav ett särskilt tragiskt i Göteborg.

Vi måste erkänna, att Sifoundersökningens resultat berörde oss illa. Det kändes som en kväljande chock att så många procent i vår välfärdsstat fortfarande måste stödja sig på ett så reaktionärt sätt att uppfostra som att utdela fysiskt våld. Det är en produkt av ett lika traditionellt som meningslöst sätt att klara upp problemen; man klår upp de unga när man inte finner de rätta argumenten och metoderna i samvaron med dem. Vi trodde i vår enfald, att nya tider, nya rön och en ny skola skulle ha gett synsättet en definitiv dödsstöt.

Vi trodde emellertid fel — ja vi får förutsätta att undersökningen är pålitlig. Glädjande nog har dock hela den svenska dagspressen, åtskilligt fackfolk och många andra som sysslar med hithörande frågor tagit bestämt avstånd från "kroppslig bestraffning." Det finns trots allt hopp att ett långsiktigt fostringsarbete så småningom skall ge oss en mera civiliserad syn på de här frågorna.

Sedan vet man emellertid inte om man skall blanda ihop de här två sakerna, barnmisshandel och aga i skolan. Det verkar som om att de flesta misshandelsbrotten mot småbarn begåtts av personer med psykiska defekter, tragiskt till oändlighet — men vad skall man göra åt det? Brotten sker i en miljö, där det endast finns stumma vittnen eller inga vittnen alls. Vad hjälper anmälningsplikten? Troligen ganska litet, då vi känner till folks flathet och rädsla för att blanda sig i andras s.k. angelägenheter.

Vi känner ingen människa om vilken det

kan sägas, att den blivit en god medborgare på grund av aga eller misshandel. Däremot redovisar kriminalstatistiken, att uppfostra med våld det är direkt fel.

Hur skall man då humanisera opinionen? Press, radio och TV kan användas. Alla som tillhör idrotten och inte gillar boxning bör vara med. Låt oss få se alla de övriga inom föreningsvärlden ställa upp. Föräldraföreningar, Socialstyrelsen, Medicinalstyrelsen och Skolöverstyrelsen också.

Vi själva.

Barnen och ungdomarna kan själva inget göra. De befinner sig i situationen, att de inte kunnat välja sina fostrare — varken föräldrar eller lärare.

K. A.

Förebygg!

Doktor Per Selander, överläkare vid Flensburgska barnsjukhuset i Malmö säger om BARNMISSHANDELN (SDS):

— Man måste satsa helt på förebyggande åtgärder, menar doktor Selander. Det finns vissa mönster att observera.

— För det första. Man vet att ett barn som utsatts för misshandel en gång med största sannolikhet kommer att misshandlas igen om det sänds tillbaka till samma miljö efter en sjukhusvistelse. Detta borde över huvud taget bara få förekomma när det finns mycket tungt vägande skäl för en återförening med hemmet. Barnavårdslagen säger att förebyggande åtgärder måste vidtas innan barnet skiljs från modern, man kanske kan hjälpa henne till en drägligare tillvaro tillsammans med sitt barn genom att t.ex. förbättra bostadsförhållanden och ekonomi.

Men risken finns där, och den är stor. Övervakningen borde vara oavlåttligt skärpt i sådana här fall. Så mycket mer kan barnavårdsnämnden inte göra. Inte så länge lagen är som den är härvidlag. Den borde ändras, menar doktor Selander, ge ökad handlingsfrihet åt barnavårdsnämnden.

Forts. på sidan 17

OMSLAGSBILDEN

består av en "rivig" bild. En pojke och en katt. Med den bilden vill vi tala om, att årets första Vi alla berättar i en särskild artikel av Irma Hartzell om betydelsen av att våra ungdomar i städerna får leva och växa upp under möjligheter att få kontakter med djur.

Några dagar efter vi fått manuskriptet kunde vi läsa en intressant artikel i en göteborgsavis, där vår kände radioman, dr Nils Dahlbeck utvecklar tanken på en tamdjurspark på Tjolöholm, göteborgarnas blivande fritidsparadis.

Visst är det ett behov hos barnen och ungdomarna att de får känna närheten och glädjen av att äga eller komma i kontakt med djur! Ett ökat intresse för tamdjur, icke minst som ett medel i uppfostringsarbetet, uppfordrar stadsplanerare och politiker till att "tänka djur" när man planerar våra nya städer och stadsområden. Hur tänker man göra i Angered-Bergum?

Kjell A. packar kappsäcken

den 1 mars och flyttar till GAKO, konsultföretag i Göteborg, som bland annat sysslar med fritidsplanering och miljöfrågor i Göteborg och dess närhet.

Kjell Andersson anställdes som föreståndare vid Stora Katrinelunds ungdomsgård 1947, blev ungdomskonsulent vid ungdomsbyrån 1950 samt ungdomsintendent 1963, då fritidsbyrån vid barnavårdsnämnden kom till och började fungera med tre avdelningar.

Kjell A. var med som redaktionsmedlem då Vi alla startades av Göteborgs ungdomens Samarbetsorganisation 1952 och har varit redaktör sedan 1956.

Vi alla utkommer under 1966 med Kjell Andersson som redaktör till dess att ersättare på ungdomsintendentposten tillsatts av barnavårdsnämnden.

Statsverkspropositionen

skulle, när det gäller anslagsgivningen till exempelvis ungdoms- och folkbildningsverksamhet, nykterhetsarbete och idrotts- och friluftsliv, ha kunnat innehålla en hel del förbättringar. Men liksom till så många andra sektorer av det samhälleliga fältet var ökningarna obetydliga.

Edenman föreslår beträffande bidragen till ungdomens fritidsverksamhet en förstärkning så att bidraget till handledning och material höjs med 1 krona till 5:50. Ökningen av antalet fritidsgrupper i landet beräknas automatiskt medföra en merkostnad av 1 milj. kronor.

Tänk om någon riksdagsman ville resa sig upp och äska lite mera till det här viktiga arbetet med ungdomens fostran.

Stockholm satsar hårt

Stadskollegiet i Stockholm meddelar i sin tidning, att man nu ämnar satsa hårt på stödet åt de frivilliga ungdomsföreningarna. Det direkta ekonomiska stödet höjs exempelvis med över 1 miljon kronor, varför man under 1966 kan utdela icke mindre än 4.65 miljoner till föreningslivet i kontanta stödbidrag. En i sanning förnämlig giv!

Bakom denna, den största satsning på föreningslivet som någonsin gjorts i huvudstaden, ligger ett förslag från en parlamentariskt sammansatt kommitté, som haft till uppgift att utarbeta förslag till ökning av bidragen på grundval av enhetligare, mera generellt verkande regler som bygger på föreningarnas egna önskemål.

Som hjälp och stöd till distriktsorganisationernas centrala verksamhet (expeditioner och instruktörer) utgår inte mindre än 915.000 kr innevarande år. Motsvarande summa i Göteborg är 220.000 kr. Det årliga hyresbidraget i Stockholm är 700.000 mot Göteborgs 200.000.

Jämförelser mellan andra bidragsformer verkar ännu mera generande för Göteborg.

Resultatet av den sedan 1955 stegrade anslagsgivningen i Stockholm till ungdomens föreningsliv har medfört en ökad verksamhet inom föreningarna. Medlemsantalet har ex.vis fördubblats och ett stort

Svenskan och Finskan

Från svensk, finsk, nordisk och mänsklig synpunkt är det nödvändigt att ansvariga i Sverige uppmärksammar den oavbrutna immigrationen av finskspråkiga till Sverige, skriver A. F. Andersson i NORDENS TIDNING, Svenska Föreningen Nordens medlemsblad. Han fortsätter:

— Gång på gång har föreningen Norden pekat på att antalet finskspråkiga i vårt land genom den oavbrutna immigration ständigt ökar. Den har hävdad, att den härigenom uppkomna situationen kräver åtgärder från det offentliga sidan, åtgärder som är angelägna både för en stor befolkningsgrupps trivsel och utvecklingsmöjligheter, för förhållandet till och förhållandena i vårt östra grannland och för de nordiska samarbetssträvandena i allmänhet. De initiativ som efterlysts har i synnerhet gällt språkliga problem. De finskspråkiga i Sverige, både gamla och unga, behöver bättre tillgång till effektiv undervisning i svenska. Utan goda kunskaper i svenska är det svårt för dem att göra sig gällande i det svenska arbetslivet på lika fot med svenskarna själva, deras möjligheter till fruktbar kontakt med svenskt samhällsliv och svensk kultur hämmas och en isolering skapas, som ger upphov till missförstånd, konserverande av fördomar, misstänksamhet och irritation. Samtidigt har föreningen Norden kraftigt strukit under behovet av stöd till kulturell verksamhet bland de finskspråkiga på dessas eget modersmål. Den har också krävt förbättring av finska språkets ställning i vårt land och inte minst en möjlighet för de finskspråkiga barnen att få sin första skolundervisning på det egna modersmålet. Dessa barn bör ges samma förutsättningar som sina svenska jämnåriga när det gäller det mest elementära kunskapsstämmandet.

antal nya och ändamålsenliga föreningslokaler har kunnat tagas i bruk.

Man måste beundra stockholmarnas friska tag i det här avseendet och samtidigt ställa en undring, när stadskollegiets tidning i Göteborg kommer att kunna redovisa en sådan bidragsgivning.

Svenska Ungdomsringen

har haft en välbesökt barn- och ungdomsledarkurs på Stora Katrinelund i Göteborg den 29—30 januari. Vivi Nilsson, det göteborgska inslaget i kursledningen, kunde berättat för Vi alla om en sprudlande aktivitet, dans- och sångarglädje under hela kursen, Förutom ledarpsykologi och ungdomskunskap fick man instruktion i sånglekar och folkdanser för barn, och mycket mera,

Vi hade tillfälle att närvara vid ett lördagskvällssamkväm, där vi också träffade på göteborgsdistriktets ordförande, Björn Döbeln, gamle folkdanskampen Erik Betz och andra kända koryféer. Ett intressant inslag var en göteborgsk försöksgrupp, som man använde i instruktionen.

Bra fart och välplanerad kurs!

Kvalificerad U-ledarutbildning

Nu har skolöverstyrelsen sänt ut inbjudan till ungdomsorganisationer och kommuner om sin fortbildningskurs den 25/4—9/7 1966 som blir förlagd till Nordens folkhögskola, Biskops-Arnö, Bålsta.

Kursen syftar till att ge kvalificerad ungdomsledareskolning och vänder sig till personer med omfattande erfarenhet av aktivt ungdomsarbete.

Grupparbetet blir en central arbetsform. Ett flertal framstående föreläsare kommer att medverka: professorerna Gunnar Boalt, Leonard Goldberg och Torsten Husén, docent Ingvar Johannesson, undervisningsrådet Ragnar Lund, lektor Jon Naeslund samt redaktör Bertil Zackrisson.

Kursavgift — 500:— kr. fritt vivre.

Ansökan om deltagande i kursen skall vara inlämnad till Skolöverstyrelsen, Folkbildningsbyrån, Stockholm 22, senast den 15 mars 1966 och skall åtföljas av följande handlingar: 1) Åldersbetyg, 2) Friskintyg, 3) Avgångsbetyg från genomgångna skolor och kurser, 4) Intyg rörande erfarenhet av ungdomsarbete, 5) Rekommendationer från riksorganisation eller kommun.

Skall djuren med i stadsplanen?

UNGDOMAR och DJUR – ja tack!

Irma Hartzell, som förmedlar de här synpunkterna till *Vi alla-läsarna*, är ordförande i Svenska Blå Stjärnan av Göteborgs och Bohus förbund och förenar detta med en aktiv insats i det direkta fältarbetet bland ungdom.

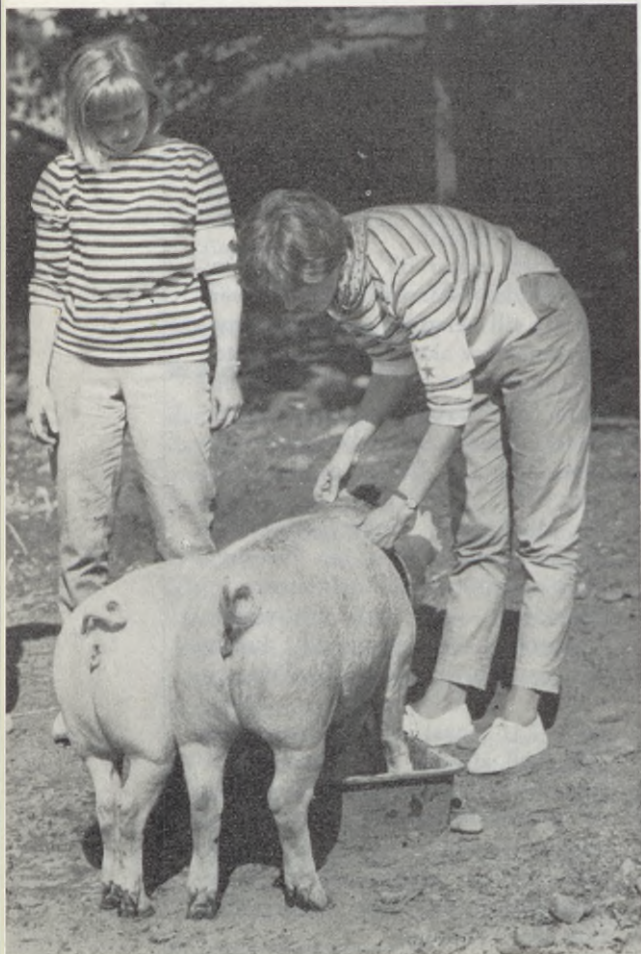
"Litet bo jag sätta vill" börjar en visa, som bl.a. berättar om kor, gris och häst m.m. Allt detta är väl nästan lika främmande för vår tids barn, som TV skulle varit för den, som en gång skrev ovan citerade rad. Förr fanns i skolböckerna Önnemo by och far och morföräldrar med gård på landet att fara till, då man ville komma modernäringen nära. Nu har tätbebyggelsen trängt bort gårdarna. Det må vara ut-

veckling, rationalisering eller andra faktorer som orsakat detta, men blir vi inte fattigare i all välfärd på detta sätt?

Vet dagens barn hur mjölken kommer till glasflaskan eller tetrapaken? Någon gång får de väl höra om kons fyra magar, men hur många har fått se, att ett idisslande djur ser ut som en tuggummituggande människa eller att en marzipangris är en kopia av en nyfödd griskulting, som är en förtjusande söt uppenbarelse. "Hembygdskunskap", bara ordet tycks säga, att man skall bli bekant med även det, som finns utanför tätorten. För de tonåringar, som vill ha yrkesorientering inom djurvården och lantbruk är möjligheterna beklämmande små. Det sägs visserligen att ingen får förmenas insikt i önskat yrke. Ett skräckexempel är 13-åringen, som fick arbeta på ett ålderdomshem, då vederbörande myndighetsperson inte fann någon skillnad mellan arbete med människor och djur. Problemet går även att vända på. Ibland är det väl lämpligt att erfara, att man kanske inte lämpar sig för ett yrke och att man haft för romantisk uppfattning om hur en annan grupp i samhället finner sin utkomst.

För att berika vårt kunnande om djur och natur i vårt land vore en tänkbar lösning, att avsätta ett stort utrymme i stadens närhet och där ha en gård, där alla djur skulle förekomma i små grupper, i något som kunde påminna om deras miljö. Vilka underbara upptäckter kan detta inte ge upphov till. Att få se mjölken skruvas ur kon, bli slickad av en sträv kalvtunga, att ägg inte är pappskalstillverkade eller att en fyrbent gris inte är smutsaktigare än en tvåbent, kan vara stora sensationer för en tätortsfödd. Säkert ställer en hel del ungdomar upp som hjälpare på sin fritid, med olika arbeten på gården. Även markens gröda studerar man bäst i det fria.

Området bör vara så planerat, att även

Tamdjurspark på Tjolöholm

ivrar dr Nils Dahlbeck för . . .

— Kan önskedrömmar förverkligas? Ja i ett fall så skulle min önskedröm kunna göra det. I åtskilliga år har jag drömt om att man i Göteborg skulle göra en alldeles ny form av zoologisk trädgård. I och med stadens förvärv av Tjolöholm skulle markförutsättningen vara klar. Zoologisk trädgård säger någon — aldrig i Göteborg!

Vad vi skulle ha är en zoologisk trädgård med enbart husdjur. Vid åtskilliga tillfällen har jag påpekat att för storstadsbarnet är ett tamdjur snart lika spännande som ett lejon.

I Göteborg finns ett mycket stort intresse för djur och natur. Samtidigt härmed finns det av ålder ett mycket starkt intresse för djurskydd som också tagit sig uttryck i att man inte önskar att det skall finnas en zoologisk trädgård i traditionell synpunkt med "vilda djur i bur". Men nog borde väl alla kunna enas i intresset att hålla husdjur. Det är ju inget fel att ha tamdjur, dessa mänsklighetens trotjänare,

som formats av människan och som för sin existens är beroende av människan.

Nu verkar det som Örebro skulle komma först. Heder åt den staden. Vid Skansens tillblivelse var man angelägen om att visa den nordiska faunan och rätt tidigt försökte man visa upp en del äldre tamdjurformer men det blev inget helhjärtat. När Skansen fick en grupp av de behornade, urgamla gotländska utgångsfären lycades jag intressera min vän stadsträdgårdsmästare Axelsson att ta hand om en grupp för Slottsskogen. Det var onekligen en viss triumf när vi i fjol fick i uppgift att leverera en gumse här från Västsverige åter till Gotland. När Skånes Djurpark grundades var man från början angelägen att också söka bevara en del av de gamla raserna. Liksom på Skansen och i Slottsskogen skaffade man russ — denna enda kvarvarande svenska ponnyras. Ännu in på detta sekel fanns det fler trakter som hade sådana ponnytyper — men alla har gått till spillo. Nu kan vi sörja, men nu är det för sent.

(GP)

den vilda faunan får tillräckligt utrymme. Det kan vara svårt att få uppleva det vilda, när naturen flyttat så långt bort. Den lata stadsbon har lite svårt att förflytta sig till fots, men i ett område likt det här planerade kommer man att gå avsevärda sträckor.

Finns ett litet vattendrag inom denna naturpark kan man låta besökarna realistiskt pröva tankeleken, hur man forslar ett får, en varg och ett kålhuvud från ena stranden till den andra utan att någon blir offer för den andres aptit. Färjkarlen förutsätts ju vara ensam. För korsordslösare kan det vara roligt att se, hur nyckelordet "ras" d.v.s. SLB och SRB ser ut. (Förkortningarna är avsiktligt inte förklarade).

På samhällets fritidsplanerare ligger det ett tungt ansvar och må det komma dem att inse, att det vore ett brott mot stadens befolkning, att undandra dem en sådan här möjlighet till att få en liten uppfattning om livet på landet och i skog och mark. En utopi är det absolut inte.

Sammanlagt 595.000:-

skall under år 1966 fördelas till stadens idéella föreningsliv. Posterna hänför sig till följande bidragsformer:

Lokalhyresbidrag	200.000
Instruktörsbidrag	220.000
Påbyggnadsbidrag till fritidsgrupper	50.000
Barngruppsbidrag	25.000
Organisationernas egen ledarutbildn.	15.000
Igångsättningsbidrag	20.000
Utrustningsbidrag	10.000
Lägerbidrag	19.000
Ungdomsledarstipendier	10.000
Central ledarutbildning	21.000
Stödbidrag	5.000

Flertalet bidrag har dock visat sig otillräckliga då det gäller att effektivt stödja och stimulera det frivilliga föreningslivet i en expanderande storstad. Får vi hoppas på välvillig behandling av kommande års anslagsäskanden?

ÄR GÖTEBORG "TRÖKIT?"

Ja egentligen frågade vi: Är Göteborg ungdomsotrivsamt? Svarare är Per Erik Bergendahl, en av de livaktiga yngre pennorna på Göteborgs-Posten och ständigt på språng i göteborgsenvirongerna. Nästa gång träffar Ni i Vi alla en ny svarare och ur ett annat perspektiv.

Är Göteborg ungdomsotrivsamt? Saknas det "grejer", sådana kul saker, som skulle göra ungdomen mera hemmastadd, undvika modsbråk etc.?

Frågan har ställts av Vi alla. Jag tycker inte om den. Den är farlig därför att den låter förmoda att brist på "grejer" och modsbråk skulle ha ett primärsamband. Har man det ena så slipper man det andra, och vice versa.

Vem har klubbat den sanningen?

*

Låt oss för all del ha "grejer", som tillgång i ett akut läge — som vi har albyl mot tandvärk. Men är tanden rutten så får vi borra djupt.

Låt oss göra det i detta sammanhang också.

*

Jag tror att Göteborg är ungdomsotrivsamt — på samma sätt som Göteborg är åldringsotrivsamt och spårvagnsäkarovänligt och bilistfientligt och fotgängarfarligt och skiftarbetareintolerant, och på samma sätt som världen i övrigt är otrivsamt i största allmänhet — därför att vi utvecklat ett ålders- och kategori-tänkande som står ren rasism farligt nära.

Det är inte människor som rör sig i denna stad: det är klumpar av människor, som likt fiskstim tätt sammanhållna tvingas dela med sig av akvariet, mistänksamma mot andra stim, ängsligt sammanhållande inom det egna. För de flesta av oss är bilden in i andra akvarier skymd av själsliga grönalger. I banalt klarspråk: vi ser inte människorna för klungans skull.

*

Jag tror att vi måste försöka komma ifrån de attityder gentemot varandra som vi litet till mans och kvinns har stelnat i. Den dag vi säger "ungdom" och menar människor i en viss livsperiod, säger "gamla"

och menar folk i ett speciellt levnadsskede — menar just bara detta, och ingenting alls annat finns att läsa mellan raderna eller i tonfallet; då är vi på väg mot en ärlighet framför allt mot oss själva, som skulle göra livet trivsammare.

Den ärligheten saknas idag. I stället finns fördomar, fastlåsta positioner, onyanserade klumpdomen. Vi möter dem jämt:

Signaturen Pensionär lyckas i insändarspalten ladda orden "dessa ungdomar" med samma sorts människoförakt som han kanske själv i sin insändare anklagar spårvagnstonåringarna för.

Det skriks mot himlens blåa sky om att unga bilförare vållar alltför hög procent olyckor; men ingenstans har jag sett den uppgift om hur många procent av landets samtliga bilförare de unga utgör, som rimligen måste till för att påståendet skall kunna värderas.

När ungdomar bråkar på Hötorget är detta givetvis inte bra; när de sitter i SECO:s centralstyrelse talas det överseende om "dockriksdag".

Det skälls över att TV-reportrarna är för unga — men man bekvämar sig inte till att förklara på vad sätt deras ungdom manifesterat sig i ev. felhandlingar.

När de politiska ungdomsföreningarnas representanter släpps fram i en TV-debatt bryr man sig på en del håll inte ens om att ta ställning till deras åsikter; man nöjer sig med att avfärda det som barnjoller.

Respekten för din person minskar med kvadraten på antal år under 60 — en magisk ålder då du enligt samma ansträngningslösa tänkande automatiskt ingår i de gaggades och kalkades skara.

*

Det fanns en tid när bilåkande ungdomar med förkärlek för läder offentligt proteste-

rade mot att i klump bli kallade raggare. Reaktionen blev ett av de mest skallande hånskratt som någonsin ekat över den svenska ungdomsdebatten. Vem nyanserade sin bild av medmänniskorna bäst i det läget: grabbarna som höll på sin definition av hur en raggare ser ut inuti, eller flabbarna som nöjde sig med att tumma på ytterplaggen?

Ingen blir mindre förvånad än jag om det en vacker dag kliver upp ett gäng ungdomar på en tidningsredaktion och protesterar mot att i tidningen i något perifert sammanhang ha blivit kallade just ungdomar.

— Vi, skulle de säga, är inte ungdomar. Vi super inte, knarkar inte, skrånar inte på Götaplatsen, protesterar inte mot Vietnamkriget, är inte medlemmar i elevrådsstyrelserna eller Liberala Studentklubben i Stockholm, har inte på oss US-Armyplagg made in Japan med äkta nytillverkad patina — kort sagt, vi kräver att bli betraktade som anständiga medborgare och vill inte bli stämplade som ungdomar.

Den dag det går så långt har vi ställt det vackert för oss. Då lär vi verkligen behöva hitta på "grejer" för att få ungdomen att känna sig hemmastadd, om det nu överhuvudtaget finns någon chans att få ett lejon att trivas i ett kylskåp.

*

Vi borde väl ta en fisk ur varje stim och stoppa i en burk ett par månader, låta dem upptäcka att varje fisk, även i ett stort stim, har sin speciella färg. Lära dem leva och bubbla tillsammans — militärtjänsten är, i detta sammanhang, ofantligt nyttig.

Det gäller för någon att börja på att börja. Det väsentliga är väl att vi inser det, och inte i idel lättja förväntar oss att någon annan skall göra det.

*

Men naturligtvis blir det modsbråk i fortsättningen också. Varför skulle den statistiska möjligheten att ungdomar då och då samlas och bråkar inte uppfyllas, när tio fullt vuxna människor en gång i ett mannaminne sparkar i gång ett rejält slagsmål på Borgaregatan?

Men se då är det inte ett UNGDOMS-PROBLEM!

Vi läste 5 tidningar

Vi tänkte så här: hur mycket intresserar sig ungdomsledaren för dagspressen och hur mycket av tidningarnas material är intressant att läsa för den som jobbar med fritidsverksamhet och ungdomsarbete. Se här bara, vi plockade på måfå . . .

Svenskarnas fritid kostar 5 miljarder. Svenska folket anslår drygt 5 miljarder kronor till utgifter för fritid och rekreation. Från 1950 till 1964 har konsumenternas utgifter för rekreation av olika slag, hobbyverksamhet, hotellvistelse, undervisning och fritidshus, ökat från drygt 9 till drygt 10 % av de totala konsumtionsutgifterna. Så säger industrins utredningsinstitut.

(ST)

Orientering i nutiden. En halv miljon skolungdomar i hela landet tävlade på måndagen (31/1) i nutidsorientering, vilket är uttytt: vad vet du om världen idag? Man ska alltså kunna så mycket som möjligt om det mesta. Arrangörerna, Dagens Nyheter och ett par nykterhetsorganisationer, genomför nu denna tävling för tjugoförsta gången, och låt oss överrätta en blomma för själva idén i samband med att arrangemanget uppnått myndighetsåldern.

(SDS)

Gräns vid 6.000 — annars kaos i Vasaloppet. Vasaloppsarrangörerna har fått problem. Man väntar för stort antal deltagare. Redan nu har 4.200 deltagare anmält sig och det är åtta dagar kvar på anmälningstiden. Mer än 6000 åkare anser sig arrangörerna i Mora inte kunna låta stå upp. Från Göteborg har IK Stern i år 121 anmälningar. Det är bara hemmaklubben Mora som överträffar den siffran.

(GT)

Tonårsvälde — finns det verkligen? För en tid sedan fick Spegeln ett brev från en ilsknen herre — han vill helst vara anonym — som ansåg att hela samhället terroriserades av tonåringarnas smak — eller i det här

Forts. på sidan 18

en kväll på ungdomsgård

Det är busliv på ungdomsgården, så en röst i telefonen
Då går vi dit och inspekterar, så vi ...
Busar Ni, så vi (när vi kom fram)
Nä, så man, vi trivs, stämningen är hög
Men, dom därute (de kritiska)
Ge f-n i dom, de har glömt hur det känns att vara sjutton
Så säger man inte
Nä, vi lovar att aldrig säga så mer

har varit skall komma

- Fritidsbyråns sjösportverksamhet har deltagit med en monter i Svenska Båtutställningen, där tiotusentals göteborgare och landsortsbor fick ta del av hur den delen av aktivitet för ungdom i Göteborg är upplagd. Bl.a. demonstrerades hur lätt det är att bygga en optimistjolle. Kring den hade ordnats en gissningstävling, där det gällde att ange hur lång tid det tar att färdigbygga flyte-tyget. Göteborgs-Posten skall ha ett tack för att den skänkte båten och överhuvudtaget "backade" tävlingen.
- Billass med sjösportgrejor, maskiner och en något pressad sjösportföreståndare Lawner har setts på vägarna i Västra Frölunda. Anledningen är att hela båtbyggeriverksamheten är under flyttning från Sjöbergen i Sanna till den nya sjösportgården på Barytongatan i Flatåsområdet. I sinom tid blir det förmodligen en invigning av den nya anläggningen enligt ritualen.
- Nästa fritidscentrum som står i tur att tas i bruk blir Lundby vid Wieselgrensplatsen. I maj är den nya hisingsgården klar och den skall introduceras på ett sätt som ligger långt utanför ritualen. Mer om arrangemangen i kommande Vi alla.
- Göteborgs Teaterverkstad och fritidsbyråns teaterverksamhets primärgrupp har haft sin vårvinterliga premiär i "sängkammarsalongen" på Stora Katri-nelund. En av pressen uppskattad föreställning kallad "Månen och Jorden" — en teatersoaré med pacifism och antivåld som ledmotiv kunde beses under första veckan i februari.
- Kaverös fritidsgård och Ekebäcks ungdomsgård har i januari haft ett lyckat arrangemang i väster. Något som kallades "promgala" hade samlat 400 älskare av popmusik.
- K2R — kyrkans ungdomsklubb — har gjort om sina lokaler i Storgatan 3 på ett förnämligt sätt. Det kunde konstateras vid pressvisningen för några veckor se-

Föreningsavdelningen

Ur Lutherska Missionskyrkans medlemsblad saxar vi följande glada budskap:

"På självaste julafton glädde oss Göteborgs stad med ett verkligt fint "julebrev". Vi citerar: "Barnvårdsnämnden har vid sammanträde den 22 december 1965 beslutat . . . Beslutet innebär för Er räkning, att kronor 10.000:— beviljats såsom hjälp till lön åt herr Lars Eklund."

— Vi kan bara säga ett stort TACK!

Vi alla vill också gärna vara med i jul-el-kören och hoppas att pengarna skall ge god återbäring åt staden i form av ett rikt och intensivt barn- och ungdomsarbete.

Välkomna

och gratulerar säger vi till fem nya instruktörer, som från och med i år erhåller kommunalt instruktörsbidrag. Nykomlingarna är Nils Lindström (Svenska Scoutförbundet), Werner Sundin (IOGT), Lars Eklund (Evangeliska Fosterlandsstiftelsen), Göran Eklund (MHF:s ungdomsverksamhet) samt Stig Gustavsson (Judiska Ungdomsföreningen).

Matnyttig litteratur

för föreningsledaren är de förteckningar som fritidsbyrån gjort upp över dels *fri-lufts- och lägerstugor* runt Göteborg och dels aktuella *fonder och stiftelser*.

dan. Den drivande kraften bakom klubbmedlemmarna och förändringen är — som vanligt — ungdomsvännen K. G. Laring.

- Hörselfrämjandets ungdomsverksamhet, som håller till på Nordgården, rapporterar ökad aktivitet. Man är igång en veckokväll ytterligare och trivs "jättefint" i de ruffiga lokalerna i Nordstan.
- DX-ing på ungdomsgård har varit svårarbetat ett tag. På Röntens fritidsgård har intresset börjat blomstra igen. En nöjd föreståndare rapporterar 15 aktiva DX-are.
- I besöksboken har vi sen sist noterat Karlstads ungdomskonsulent Åke Jons-son och rader av inhemska och utländska pressmän.

Palle åter i stan

● En gammal bekanting, Palle Cardell, har återvänt till Göteborg som ungdomskonsulent och "verkställande direktör" i Göteborgs Handbollförbund. Vi kommer ihåg honom som livaktig S:02-medlem och aktiv på ungdomsgårdarna i början av femtiotalet. En spänstig idrottsman, en av våra bästa ryggsimmare i landet . . .

Efter att ha pluggat på Göteborgs Handelsinstitut och praktiserat några år på kontor i Göteborg lockades han över till University of British Columbia i Vancouver, Canada, där han genom Svenska Simförbundets förmedling fick tillfälle att genomgå en tvåårig gymnastiklärarutbildning.

Så småningom hamnade han i London som idrottsledare vid Sjömanskyrkan där och arbetet sträckte sig över två år. Han fortsatte sedan som ungdomssekreterare i Västerås på Svenska kyrkans ungdomsgård och jobbade därefter på en internatskola på västkusten tills 1965, då han således enrollerades av Handbollförbundet i Göteborg.

Palle Cardell

I hemmet, norra Biskopsgården residerar fru Teka och påhejarna, barnen Eva-Lena och Paul Christer "Petter", som tar hand om Palle och ser till att han kommer väl förberedd till Handbollförbundets kansli i Mässhallen.

Vi alla säger till Palle C. — visserligen lite senkommet — hjärtligt välkommen till Göteborg och önskar lycka till i viktigt nydaningsarbete, rekrytering och planering.

Forts. från sidan 15

kunnat anskaffas och förvaras i lokalen varför den som vill justera strålkastarna måste använda staplar av stolar och bord för att komma i kontakt med dess reglage och kontakter. Transformatorer finns också men av dessa är en kopplad till två strålkastare och den andra till ramper för allmänbelysning av scenen. En belysning som helt är oanvändbar för teaterarbete. Dessa ramper hade man varit lika gott betjänad av om de bara hade kunnat tändas och släckas med direktkontakt. Det finns ingen som helst möjlighet för den som sköter belysningsanordningarna att se scenen. Mycket mer negativt skulle kunna sägas om merparten av våra skolscener och på just detta område måste man radikalt tänka om om det skall finnas minsta möjlighet att i praktiken omsätta läroplanens anvisningar.

Likaledes saknas det pengar och är svårt att få fram material till dekor, kostymer

o.s.v. I min egen verksamhet har det blivit så att föräldrarna har varit så intresserade så att de löst kostymfrågorna i huvudsak. Andra utgifter har fått bestridas med egen kassa. Naturligtvis är det positivt att få till stånd en arbetskontakt mellan föräldrar och skola och givetvis bör väl även lärarna ha ett intresse för verksamheten som går utöver lönetänkandet, men att arbetet betingas av just sådana faktorer måste väl ändå ses som ett fattigdomsbevis.

Forts. i nästa nr

PS. Hört på stan

— Har ni inte svårt att hålla ihop era medlemmar i föreningen?

— Nej då, tvärtom. Sist fick vi ha hjälp av 8 poliser att hålla isär dom.

SKOLAN • FRITIDEN • TEATERN

Åke Edén, lärare och medarbetare vid fritidsbyrån, har sedan flera år — förutom DX-ing — ett brinnande intresse för teater och ungdomsfrågor. Han analyserar här tre aktuella kombinationer, skolan, fritiden, teatern. Ett andra avsnitt följer i nästa nummer.

"Eleverna skall under hela skoltiden beredas så många tillfällen som möjligt att aktivt medverka i för åldersstadiet lämpliga former av *dramatisk framställning* alltifrån härmningslekar, dockteater och fingerade scener ur vardagslivet till framförandet av enkla pjäser. Dessutom kan på högstadiet förekomma scener ur skådespel och litterära rapsodier. Dramatiska framställningar med inslag av talkör, sång och musik, erbjuder en naturlig form för samarbete och har, om de får karaktären av lustbetonad lek, stor betydelse för personlighetsutvecklingen. De torde också vara ett av skolans verksammaste hjälpmedel för att få eleverna att förstå nödvändigheten av god artikulation och uttrycksfull betoning."

I de lägsta årskurserna bör den dramatiska framställningen bedrivas under lekbetonade former. Eleverna får fritt gestalta dramatiska stoff som de läst, hört berättas eller själva hittat på. Denna fritt skapande dramatik bör ägnas stor uppmärksamhet under hela skoltiden. Lärares främsta uppgift härvid är att aktivera deras fantasi och väcka deras lust att själva gestalta stoffet.

När eleverna själva utformar roller eller tänker ut rekvisita och dekor av enkelt slag, som sedan tillverkas i samband med hembygds-kunskap, teckning och slöjd, aktiveras de på många sätt".

Det här citatet är inte hämtat ur en teatergalen folkskollärares dagbok utan ur en så allvarligt menad skrift som "Läroplan för grundskolan" utgiven av Kungliga Skolöverstyrelsen..

Det intressanta i den här texten är att den innefattar en positiv inställning till teaterverksamheten som ger denna ett egenvärde och därtill ett erkännande av samtliga de aktivitetsformer som kan inberäknas under begreppet estetisk fostran, underavdelning teaterverksamhet.

Nu kan man för all del säga att grundskolans läroplan i detta avseende är en skrivbordsprodukt och att dess anvisningar långt ifrån kunnat omvandlas till praktisk verklighet. Detta av många anledningar som jag skall återkomma till. Men det är första gången på decennier som vi åter-

Skolteater, Ryaskolan, Göteborg.

Den här gruppen har sysslat med *creative verksamhet* en termin och därpå med *teater-skolning* och *teateraktivitet* under tre terminer.

finner en genomgående uppskattning av hela det estetiskt-dramatiska arbetet utanför de professionella leden. Här återknyter Skolöverstyrelsen till de linjer som det gamla Amatörteaternas Riksförbund under dr Schiskins inspiration en gång drog upp för utvecklandet av en svensk amatörteaterkonst.

Låt oss se närmare på den splittring som skett av det som ATR eftersträvade. Under de senaste decennierna har teateramatörarbete bedrivits av skolorna, folkbildningsorganisationerna och de kommunala fritidsorganen.

Skolorna har en mycket långt tillbaka i tiden gående teatertradition. Teater spelades redan i klosterskolorna och djäkarna både sjöng, dansade och dramatiserade. Inte minst vid universiteten frodades och växte

fram olika former av dramatik. Däri kan även inräknas där födda konstformer som spexen och folkdansuppvisningarna. Teatern i skolverksamheten har naturligtvis varit av mycket varierande kvalitet. Såväl Barnen i Ruskaby Skola som Mac Beth har funnits på repertoaren allt efter lärarnas intresse och ambitioner. Beroende i hög grad på dessa faktorer är skolteaterarbetet även i dag. Om skolans teateraktivitet skall komma i nivå med läroplanens anvisningar är det en hel rad faktorer den är beroende av inte då bara på lärarna utan även på skolstyrelser och på Skolöverstyrelsens vidare handlande för att positivt främja en sådan utveckling. Den första svårigheten härvidlag är lärarnas bristande utbildning. Lärarna saknar nästan helt insikter i hur ett teaterarbete även på det mest elementära plan skall drivas. Här måste ske en uppryckning av fortbildningen. Lärarna måste få en chans att verkligen lära sig något om teater. Som nu är fallet syftar knappast fortbildningskurserna till att ge lärarna annat än insikter i den metodik som krävs för att driva aktiviteten efter de linjer som i läroplanen rekommenderas för verksamheten i de lägsta årskurserna. Den utbildningen bör fortfarande drivas med i avsikt att ge lärarna en grundläggande utbildning till vilken sedan skulle komma en fortbildning i form av regelrätt teaterutbildning omfattande såväl regi som dekor, belysning, kostym, sminkning, plastik, mimik, röstvård och teaterhistoria. Här skulle man väl kunna tänka sig att de statliga sceniska skolornas resurser kunde utnyttjas.

Med nuvarande fortbildning föreligger en risk att skoldramatiken hamnar i samma elementäraåtervändsgränd som den kommunala fritidsverksamhetens teateraktivitet kört fast i. Man arbetar med creative-verksamhet tills dess eleverna nått betydligt över det stadium där andra mer kvalificerade former av dramatisk aktivitet skulle sättas in. Läraren har inget mer att ge och så slocknar intresset. Detta i bästa fall när lärare fortbildat sig. Saknar läraren dramatisk fortbildning händer det att han-hon någon gång försöker, efter läroplanens anvisningar, dramatisera undervisningsmo-

ment men oftast slutar med motiveringen att "barnen var för stela" eller att "det gick inte att få stil och ordning på det hela". Är läraren tillräckligt envis kan det hela sluta med något spektakel modell Ruskaby som inte direkt sporrar till vidare aktivitet. Från England har vi hämtat de erfarenheter som vi bygger på vid creative-verksamheten. Det är skada att man inte hämtar vidare impulser därifrån när det gäller skolteateraktivitet på högre nivå. Detta arbete har man inte beaktat utan mer sett som en speciellt engelsk företeelse, vårdandet av Shakespearetraditionen. Det förekommer ju i många skolor att man spelar Shakespeare. Känd för sina utmärkta Shakespearetolkningar är Sloane School, Chelsea, som under ledning av rektor Guy Boas spelat Shakespeare på Shakespeares eget sätt och därigenom bevisat att Shakespeare spelad av endast pojkkåtorer inte har det ringaste släktskap med studentspexarnas prestationer.

Även om lärarnas utbildning kunde ske på ett mer ändamålsenligt sätt så skulle avsevärda svårigheter ändå förefinnas för ett effektivt teaterarbete. Sådana svårigheter ligger i första hand i scen- och lokalfrågorna. Det är sällan som de modernaste av våra skolor är scenmässigt utrustade så att de ens tillnärmelsevis kan motsvara en aktivitet som fyller läroplanens ambitioner. Scenerna är — om de överhuvud taget finns — direkt olämpliga för teaterverksamhet. Det är ingen ovanlighet att praktälskande arkitekter lägger parkett på scenerna eller beklär dem med heltäckande mattor. Vem spikar upp dekorer på en sådan golvbeläggning och vilken rektor skulle tillåta det? En alldeles nybyggd skola har t.ex. toalett uppe på själva scenområdet. Toaletten är helt oanvändbar under den tiden skolans aula användes. Däremot saknas såväl sminkloge som förvaringsutrymmen. Rätt mycket pengar läggs ner på oftast helt oanvändbara belysningsanläggningar. I den skola jag här talat om finns fyra utmärkta strålkastare monterade i taknivå. Men det finns ingen möjlighet, som ej är förenad med livsfara, att nå dem. Stege för motsvarande höjd har inte

Forts. på sidan 13

PERSONAGE-GALLERIET

Kaj Settergren, 39 år

längd 187 cm
vikt 85,1 kg
räckvidd 189 cm
bröstvidd (normalt) 107 cm
bröstvidd (spänt) 111 cm
midja 87 cm
överarm 34 cm
hals 41 cm
handled 18 cm
underarm 30 cm
näve 29 cm
vad 41 cm
lår 58 cm

Ovanstående uppgifter har medtagits för att envar skall få en chans att mäta sig med en före detta framstående idrottsman med 3,56.2 på 1.500 m som bästa tid, noterad 1952. En före detta idrottsman kan acceptabelt utnyttjas i produktionen antingen i den tärande eller i den närande. Herr Settergren är byråassistent vid sjukvårdsstyrelsen när han inte fungerar som fritidsbyråns idrottsinstruktör. Tiden som blir över delas lika mellan familjen som omfattar fru Lilian, sonen Hans, och hunden Burrie med två valpar. I generösa stunder ingår också kostern "Nixflu" i familjekretsen. Intresset för bingo är utvecklats men detta till trots intar herr Settergren en framstående position i idrottsrörelsen. Han är v. ordf i Utby IK, har varit ledamot av Göteborgs Ishockeyförbund och har ägnat friidrottsförbundet sina tjänster som amatörinstruktör. 1962 var herr Settergren synnerligen vital. Vid det årets Vasalopp placerade han sig som 1.733:a. I bokhyllan placerar han främst Frans G. Bengtsson, på skivtallriken helst Evert Taube och Pablo Casall, spansk cellist. Ett moröttsfärgat glest hakskägg krönt av en ledsen slokmustasch ger inramning åt ett ansikte vars apparition röner uppskattning bland damerna i de kretsar han framträder. Lika förtjusta skulle kvinnorna kring Kaj säkerligen inte vara om de visste att han när en önskan om en motsvarighet till ynglingarnas värnplikt åt dem. Om den manliga värnplikten finns också åsikter. Den bör

enligt herr Settergren rymma mera fysisk fostran och övningar i samhällsanpassning. Ett i den åldern, hävdar han, grundlagt intresse för systematiserad kontinuerlig motorisk övning kommer sannolikt att motverka en allt tidigare inträdande förgubbning.

Herr Settergren är född kl 14.05 den 28 februari.

Tre svenska skolmästare

kan Göteborgs Lawn Tennis Klubb skryta med, vilket torde bevisa att den göteborgska återväxten i tennis tycks vara god. Tack för god hjälp till dessa framgångar, sa klubbens entusiastiske tränare, hr Evert Olsson, då han tillsammans med de tre svenska mästarna uppvaktade fritidsbyråns föreningsavdelning med en blomma.

Ett meddelande till föreningarna

Redaktionen kansli vill uppmana alla organisationer som ännu inte förnyat prenumerationerna för 1966 att så snart som möjligt göra detta. Vi vill också gärna ha rätta adresser, det underlättar jobbet med distributionen och ger er medlem Vi alla snabbt och lätt.

Kassörskan har inget emot att Ni insänder prenumerationsavgiften så snart som möjligt. Postgirokonto 49118.

Vi alla utkommer under 1966 februari—maj samt september—december.

Red.

Vinterlov i Göteborg

Mer än tusentalet aktiviteter, sammanfattade i ett program i tvåfärgstryck erbjuds den skollediga ungdomen under vinterlovsveckan den 28/2—5/3.

Sammanlagt medverkar ett hundratal arrangörer som också svarar för årets anorlunda och nya arrangemang.

Sålunda får vi bland många andra stifta bekantskap med en del nyheter.

Göteborgs hamn

som ställer m/s Hamnen till förfogande för rundtur men också lär oss kranskötarens arbete vid lastning och lossning av fartyg.

VOLVO Torslanda

ger möjlighet att följa bilens färd till färdig produkt.

SKF

visar genom film lärlingens väg genom utbildning till yrkesman inom företaget. Förutom film bjuds deltagarna på tipstävling med moped i pris.

Göteborgs spårvägar

lär oss känna vår stad genom rundturer med buss.

Forts. från sidan 3

— För det andra. Miljön för de misshandlade barnen ser nästan undantagslöst ut så här: en ung ensam mamma med en "fästman" boende hos sig, en alkoholiserad, arbetskygg individ, en psykopat, ibland också efterbliven.

Om barnen kom bort från dessa miljöer skulle också barnmisshandeln vara så gott som borta.

Förövarna själva når man inte med förmaningar. Inte heller med hot. För det finns ingenting att hota med. Endast om barnet dör av sina skador väntar dem straff.

Dem man kan nå, de som lyssnar och är observanta är alla vi andra runtomkring, som anar och hör och ser ruskigheterna.

— Att också i Sverige få den t.ex. i Danmark redan gällande generella anmälningsskyldigheten införd vore utomordentligt värdefullt, anser doktor Selander. Det skulle innebära att tvehågsna grannar som drar sig för att "lägga sig i" finge klart för sig att det är deras *skyldighet* att ingripa.

Men att genom en lagändring förbjuda all aga och därmed få bukt med misshandeln är en tanke som doktor Selander ställer sig skeptisk till. Den s.k. agaparagrafen — där f.ö. ordet aga aldrig nämns — är enligt doktor Selander utmärkt som den är.

RFSU

står på torsdagen till svars när göteborgs-ungdomar frågar och förbundssekreterarna Kjell Hansson, Sthlm och dr Vera Stark svarar kl 19.00 i Folkets Hus A-sal Järntorget.

Men. Därmed inte sagt att man får hantera sitt barn hur som helst. Enligt barnavårdslagens 25:e paragraf skall barnavårdsnämnden ingripa "om någon som ej fyllt 1 år, misshandlas i hemmet eller eljest där behandlas på sådant sätt att hans kroppsliga eller själsliga hälsa utsätts för fara."

— Att aga ett småbarn är alltid misshandel, säger doktor Selander, men att kriminalisera varje dask i baken när det gäller litet större barn är ändå fel.

Vilka konsekvenser skulle det inte kunna få? Antag att man skriver om lagen och förbjuder varje form av aga. Härdrar man sedan detta kanske en pappa som i hastigt mod luggat sin son eller tagit dottern i örat riske- rar åtal. Med allt vad det skulle föra med sig för hela familjen. Inklusive barnen — och det är ju dem vi vill måna om, eller hur?

Redaktören

■ Visst är det skönt att på julafton få stänga in sig i sitt kära folkhem, tända gran och juleljus, äta och må gott och se sig själv och den omgivande familjekretsen i julglädjen.

Det är både värdefullt och riktigt att kunna få göra det.

Glädjen är emellertid inte ogrumlad. Från ett fönster mitt i stan kan man dagligen se en stor parkeringsplats, där åtminstone två familjer tillbringade julafton — ävensom dagarna före och efter — under ytterst provisoriska förhållanden. Jag inbillar mig nämligen att en husvagn inte lämnar större möjligheter för en familj att känna den rätta trivseln och julstämningen.

Den ena av familjerna tillhör gruppen svenska negerproblem: zigenarna.

Den andra är bostadslös.

Andra parkeringsplatser (utan bössor) innehåller troligen flera varianter av kategorin "icke fullt inpassad."

Det finns också sådana, som har ordnat sin bostadsfråga provisoriskt men som ändå lever ett torftigt liv, utan kontakter, värme och gemenskap. Vi har alla unga och äldre inflyttad arbetskraft, som tycks vara väldigt isolerade. Det är inte bara de omskrivna jugoslaverna utan även andra kategorier utlänningar, där "utlänning" nästan blivit ett utskällningsepitet.

Vad gör vi för att få kontakt, hjälpa och inordna våra inflyttare till vårt samhällsliv. När bjöd Du en grek på kaffe eller en finländare på frukost?

Hur många föreningsmöten har vi ordnat där utländska inflyttade i Göteborg varit föremål för vår intensivbehandling i form av vänskap och värme.

Vi kommer att få ett verkligt stort problem om vi inte klarar inkörspportens dilemma för dem, som gör det möjligt för oss att behålla vår höga levnadsstandard.

VI LÄSTE 5 TIDNINGAR . . .

Forts. från sidan 9

fallet brist på smak. Han var mycket arg och skrev band annat: "Överallt råkar vi in i tonåringarnas cirklar. I radion är det popprogram från morgon till kväll. I veckotidningarna står det bara en massa larv om filmstjärnor och andra idoler . . . Jag står inte ut längre."

(NY TID)

Konfirmandboken av Ingmar Ström bör inte tryckas

Biskopsmötets granskningsnämnd för konfirmandläroböcker har funnit att det insända manuskriptet till direktor Ingmar Ströms konfirmandlärobok "Kom och se" har många förtjänster men inte tillräckligt tydligt utsäger den kristna hållningen i en rad tros- och livsföringsfrågor. Nämnden önskar avstyra att manuskriptet trycks i sin nuvarande form, men förklarar sig villig att ånyo granska texten ifall den omarbetas.

(HT)

Vi alla kostar

bara 6 kronor för hela 1966 och lättast prenumererar Ni genom att använda bifogade pg.kort. För enkelhetens skull skickar vi inbetalningskort till alla Vi alla-läsare. Har Ni redan betalt så är det bara att riva pg. lappen.

Red.

52 så var det då

Vi alla är nu inne på sitt femtonde varv. Första numret utkom nämligen i maj 1952 och sedan följde fem nummer under året. Vi skall i år jublera så smått genom att här på omslagets tredje sida i varje Vi alla presentera någon aktuell skrivning från startåret:

Så här skrev *Justus Elgeskog*, den oförbrännelige gamle folkbildaren i majnumret av *Vi alla* 1952:

DETTA — att vi behöver ledare och däribland även ungdomsledare — är ingen nyhet. Behov av ledare har alltid funnits. Det nya och i viss mån överraskande och förbryllande är, att de nu måste anskaffas och utbildas. I det gamla auktoritära samhället fanns de alltid till hands. Ja, hela gemenskapslivet bestämdes av det enkla faktum, att det fanns människor, som på grund av egendom, börd, lärdom och ålder ansåg sig ha rätt att styra och befalla, och andra, däribland ungdomen, som måste underordna sig, ta order och lyda. För ungdomen gällde det närmast föräldrar, anförvanter, husbönder och lärare men f. ö. envar, som hade ålderns eller samhällsställningens företräden. I och med det auktoritära samhällets upplösning (vi brukar säga demokratisering) har detta helt eller delvis förändrats, och det gäller nu på alla livsområden, och därvid även i fråga om ungdomens ledning och fostran, att få fram ledare som frivilligt anmäler sig och

helst också av de unga frivilligt accepteras.

Det är tydligt, att detta ledarskap ställer helt andra krav än det tidigare. Där gällde det närmast att göra sig åtylidd. Målet var lydnad och metoden som oftast straff. Här gäller det samförstånd mellan ledaren och de ledda. Målet är frivilligt och glatt samförstånd.

Det är, såvitt jag förstår, två ting en ungdomsledare måste eftersträva.

Det gäller för honom först att intressera, ja varför inte rent av fångsla.

En ledare har några ungdomar omkring sig. De kommer från olika miljöer och har olika intressen och livsinställningar. Om de nu har några alls. Uppgiften blir i första hand att få tag i de unga, att intressera dem, att fångsla dem. Ledaren får därvid finna sig i att ta ungdomen precis där den befinner sig. Dock — naturligtvis — utan att låta dem bli kvar där. Och han får nöja sig med att ta ett steg i sänder. Hans uppgift är en trappa med många små trappsteg. Det hela är, om man så vill, en intellektuell lek av största intresse. Den som inte själv finner nöje i den leken, bör knappast besvära sig.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Box 5134 • Göteborg 5 • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1966

Fritidsbyråns servicecentral

Film

Projektörer
Bandspelare
Bildband
grammofoner och andra
tekniska och
audiovisuella hjälpmedel

Vardagar kl 15—18.30

Lördagar kl 12—15

Tel. 16 34 91

Hobby

Material
arbetsblad
demonstrationer,
tips,
utställningsalster,
försäljning.

Vardagar kl 16—19

Lördagar stängt

Tel. 20 59 65

Program

Material för utlåning
bandade programinslag
arbetsblad
paketprogram
spel- och tävlings-
material
tips

Vardagar kl 15—19

Lördagar stängt

Tel. 16 34 91

Adress: Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi).

Kurser för ungdomsledare av olika slag arrangeras kontinuerligt.

Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, Göteborg

Bilaga medföljer